

KS KALNA SVĒTRUNA

#20 MĪLESTĪBA PRET IENAIIDNIEKIEM

Mateja ev. 5:43-48

Ievads

Sešos piemēros Jēzus izlabo Rakstu mācītāju un farizeju nepilnīgo Dieva likumu interpretāciju, pierādot, ka Dievam svarīga ir iekšējā sirds attieksme, nevis ārējā burtu kalpība. Šodien esam tikuši pie pēdējā, kurā Jēzus runā par mīlestību pret ienaidniekiem. Ja pēc Apustuļa Pāvila vārdiem mīlestība ir lielākais dzīvē, tad mīlēt ienaidnieku ir lielākais, ko mīlestība spēj izdarīt.

Šodienas lasījums

Izlasiet Mateja ev. 5:43-48.

Diskusijas pirmā daļa

1. Kādas ir Tavas pirmās pārdomas par šajā Rakstvietā dzirdēto?

Ļaujām uzdot jautājumus, bet atbildes vēl nesniedzam, tās meklēsim nodarbības laikā.

2. Rakstu mācītāji un farizeji mācīja, ka jāmīl savs tuvākais, jo to mācīja Mozus likums – izlasām 3 Moz 19:18. Ko viņi noklusēja, un kādēļ tas ir būtiski?

Viņi noklusēja teikuma beigas – “kā sevi pašu”. Dievs nesaka tikai “mīli”, jo katram cilvēkam ir atšķirīga izpratne par mīlestību. Tādēļ Viņš iedod definīciju, ka jāmīl tāpat kā mīli sevi.

3. Kādos veidos Tu mīli sevi? Uzskaiti piemērus, kādas labas lietas Tu dari sev, kuras nedari citiem. Kā Tava dzīve izskatītos, ja Tu šīs lietas dotu citiem tāpat kā sev?

Mēs mīlam sevi, veltot sev izteikti lielāko daļu savu ienākumu, laika un citu resursu. Pērkam sev drēbes, izplānojam sev ceļojumu, sapņojam par savu māju vai auto. Mazās un lielās lietās vispirms apmierinām savas vajadzības. Ja mīlētu citus tāpat kā sevi, mūsu laiks, nauda un citi resursi daudz lielākā mērā aizplūstu viņu vajadzību apmierināšanai.

4. Izlasām Lk 10:25-37. Ko šī līdzība atklāj par to, kurš ir Tavs tuvākais? Atrodi trīs pazīmes, pēc kurām arī Tu vari noteikt, kurš Tev ir tuvākais.

Pirmkārt, samarietim šis cietušais bija "pa ceļam" – arī Tev Dievs neprasa iet glābt visu pasauli, bet gan rūpēties par tiem, kuri ir uz Tava "dzīves ceļa". Otrkārt, šim cietušajam bija vajadzība. Tavs tuvākais ir tas, kurš iet pa Tavu dzīves ceļu un kuram ir kāda vajadzība.

Treškārt, cietušais bija ceļā no Jeruzālemes, tādēļ, iespējams, priesteris un levīts viņam bija tuvāki nekā puspagāns samarietis, un tomēr tieši šis viņam palīdzēja. Tavs tuvākais ir arī tas, kurš nav Tavā "grupā" (sabiedrības slānī).

5. Kādēļ Rakstu mācītāji un farizeji mācīja, ka ienaidnieks ir jāienīst. Vai tā ir bībeliska mācība? Vai Tev ir ienaidnieki?

Bībelē nav nekur teikts, ka Tev ir jāienīst cilvēki, tai skaitā, ienaidnieki. Šāda mācība radās no nepareizas izpratnes par Dieva rīkojumiem Izraēlai doties iekarot citas zemes. Tā bija Dieva tiesa šīm tautām, bet nekad Dievs nepavēl cilvēciskās attiecībās attiekties ar naidu pret līdzcilvēkiem. Tieši pretēji, pat Vecajā Derībā tiek mācīts mīlēt ienaidnieku – izlasām Sak 24:17 un 25:21. Vai Tev ir ienaidnieki? Mūsdienu "siltumnīcas apstākļos" daudziem nav izteiktu ienaidnieku, bet viņu vietā varam iedomāties tos, kurus mēs ikdienā vismazāk vēlētos satikt, ar viņiem pavadīt laiku vai viņiem izpalīdzēt. Viņiem, līdzīgi kā ienaidniekiem, mums ir visgrūtāk izrādīt mīlestību.

6. Ja ir tik grūti mīlēt pat savu tuvāko, savu draugu, savu brāli – kādēļ Jēzus prasa mīlēt ienaidniekus? Vai tā ir simboliska prasība vai tomēr izpildāms uzdevums?

Mīlto sevi pašu, Tu atvēli lielāko daļu laika, naudas u.c. resursu sev, tādēļ ir neiespējami atlikušo resursu daļu atvēlēt visiem tuvākajiem, kur, nu, vēl ienaidniekam. Tādēļ atslēga nav tajā, ka cenšamies paaugstināt visu pārējo mīlēšanu uz "nereālo" sevis mīlēšanas līmeni, bet tieši pretēji – pazeminām sevis mīlēšanu tā, lai mums atliek vairāk resursu mīlestībai uz citiem.

Paralēlā Rakstvieta

Izlasām Jņ 15:9-17.

Diskusijas otrā daļa

7. Cik reižu šajā Rakstvietā ir pieminēta vārda “mīlestība” forma? Visos gadījumos Jānis lieto vārdu “agape”, kas ir dievišķā mīlestība, nevis cilvēciskā “filia”. Ar ko šie abi mīlestības veidi atšķiras? Kā tie ietekmē spēju mīlēt ienaidnieku?

Deviņas reizes. “Filia” mīlestība ir cilvēciskā, kura veidojas atkarībā no iegūtās pieredzes – ja otrs ir labs pret mani, ja mums “saskan”, ja no viņa iegūstu kaut ko pozitīvu, tad mīlu viņu arvien vairāk. Savukārt “agape” mīlestība ir beznosacījumu, neatkarīga no ārējiem apstākļiem un pieredzes, kādu esmu ieguvis no otra. Tikai šī mīlestība spēj mīlēt ienaidnieku, no kura neko labu neesmu saņēmis, tieši pretēji – saņemu vien negatīvo.

8. Jēzus 10.pantā saka, ka esam “agape” mīlestībā, ja esam Viņā. Ja mums šī mīlestības forma ir pieejama, tad kā spējam izpildīt 12.pantā minēto pavēli?

Tikai kristiešiem ir pieejama šī mīlestības forma. Tādēļ arī mēs spējam mīlēt cits citu, nešķirojot vairs, kurus mīlēsim, kurus nē. Tāpat Jēzus mīlēja, nešķirojot pēc tā, vai saņēmis kādu labumu no mums, vai nē.

9. Cik liela ir “agape” mīlestība? Cik liela tā bija Jēzus dzīvē, un cik liela tā var būt kristieša dzīvē saskaņā ar 13.pantu?

“Agape” mīlestība ir beznosacījumu un bezierobežojumu mīlestība. Jēzus atdeva sevi visu, tādēļ arī mēs spējam aizmirst savas tiesības, brīvības, komfortu, lai dotu citiem mīlestību. Ja nepieciešams, pat dzīvību. Tomēr vienmēr paliek cilvēciskā puse, kurā šķirojam – izlasām Rom 5:6-8. Mums nav viegli atdot sevi jau taisnajiem, bet netaisnajiem ir gandrīz neiespējami. Tomēr tas ir tieši tas, ko Dievs izdarīja – atdeva Savu dzīvību par tiem, kuri to galīgi nebija pelnījuši. Tāda, lūk, ir “agape” mīlestība.

10. Atgriežoties Kalna svētrunas Rakstvietā, kādēļ Jēzus pavēl lūgt par saviem ienaidniekiem? Ko lūgšana izmaina šajā konflikta situācijā?

Pirmkārt, tā izmaina otru, saņemot Tevis izlūgtās svētības. Otrkārt, tā izmaina Tevi, jo Tu nostāties šī cilvēka pusē Dieva priekšā un aizstāvi viņu.

11. Izlasām 45-47.pantu – kādu liecību mūsu attieksme pret tiem, kuri nav pelnījuši mūsu mīlestību, sniedz pasaulei par mums pašiem?

Caur to pasaules acīs topam par Debestēva bērniem. Jo apliecinām, ka mūsos ir tā pati sirds, kāda ir Tēvam, Kurš visiem dod svētības – sauli un lietu. Kā taisnajiem, tā arī netaisnajiem. Šeit redzam Jēzus prasību, ka mums ir jābūt atšķirīgiem no pasaules. Viņš jautā “ko gan īpašu jūs darāt?” (47.p.) – ar ko mēs atšķiramies no pasaules (muitiniekiem, pagāniem)?

12. Kā saprast Jēzus pavēli “esiet pilnīgi”? Vai tā ir simboliska prasība, vai tomēr Viņš to domā nopietni? Vai Tu esi pilnīgs?

Pirmkārt, mums ir jābūt pilnīgiem Dieva priekšā, lai tiktu glābti, jo Dieva priekšā nenāks nekas, kas nav pilnīgi svēts, tīrs un pilnīgs. Un šo neviens nespēj nopelnīt kā Jēzus šajos sešos piemēros atklāj. Un tomēr – ir cilvēki, kuri ir pilnīgi – izlasām Kol 2:10. Jēzus viņiem dod Savu pilnību.

Otrkārt, Jēzus aicina mums tiekties uz pilnību, jo mums ir dots potenciāls (“agape” mīlestībā). Tādēļ turēt Viņa pavēles vairs nav grūti – 1 Jņ 5:3.

Un caur šo tiekšanos uz Viņa pavēļu turēšanu atklājas, ka esam tiešām Viņa mācekļi – Jņ 8:31. Ja tomēr kļūdāmies un grēkojam, Viņš piedod mūsu nepilnību, bet vienmēr jābūt redzamai šai tieksmei uz pilnību.

Noslēgums

Jēzus šajos sešos piemēros atklāj, ka cilvēkam ir liela problēma. Bet tad Viņš dod risinājumu – Sevi. Tikai Viņa pilnību saņemot, mēs varēsim redzēt Dievu vaigu vaigā. Kļuvuši pilnīgi Dieva acīs, mums ir dota spēja arī ikdienā tiekties uz pilnību.